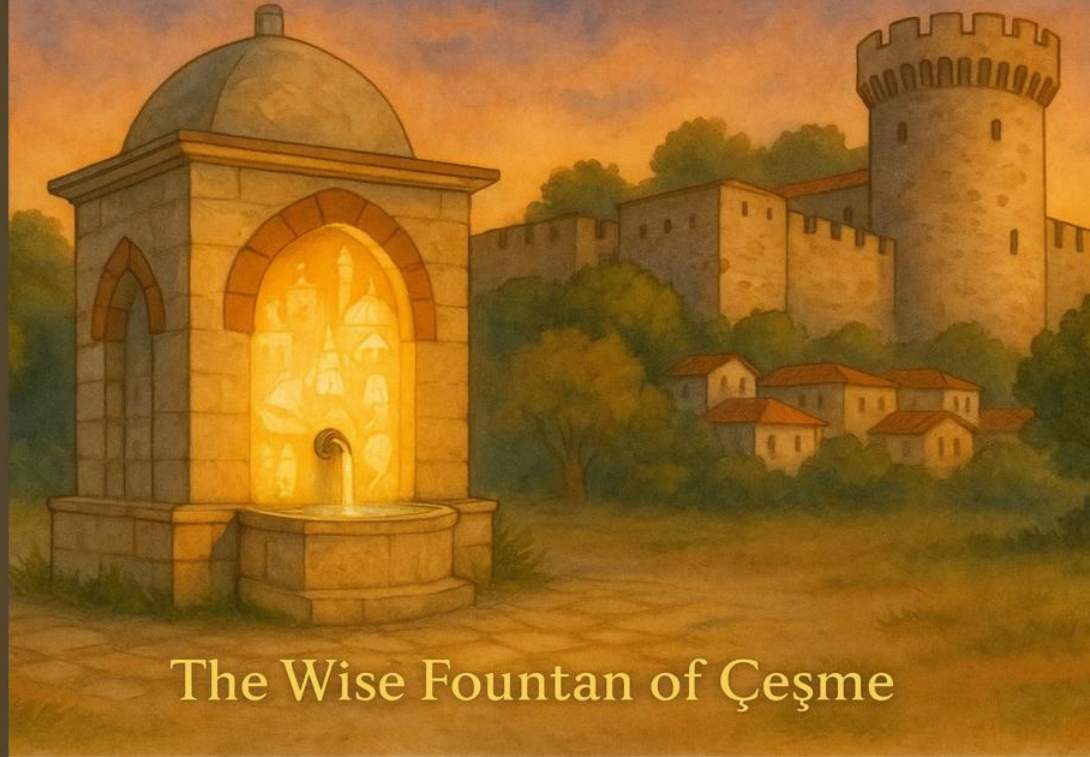

Çeşme'nin Bilge Çeşmesi

Çeşme'nin Bilge Çeşmesi

The Wise Fountan of Çeşme

Ahmed eski taş bir çeşme gördü. Akan buz gibi suyun altına elini soktu. Birden suların ışıldadığını fark etti.

Ahmed: "Ne oluyor?"

Çeşme: "Ben sadece taştan bir çeşme değilim. Ben buranın tarihiyim. Sularım yüzyıllardır akar ve geçmişten bugüne hikâyeler taşıyorum. Bak sularımın içine, sana da göstereyim."

Ahmed: "Gerçekten mi? Hadi göster!"

Ahmed saw an old stone fountain. He put his hand under the flowing, icy water. Suddenly, he noticed the water was shimmering.

Ahmed: "What's going on?"

Fountain: "I'm not just a stone fountain. I'm the history of here. My waters have flowed for centuries, carrying stories from the past to the present. Look into my waters, and I'll show you."

Ahmed: "Really? Show me!"

Çeşme: “İnsalar binlerce yıl öncesinde de burada yaşadı, tarımla uğraştı, ekmeği pişirdi, balık tuttu, çocuklar kıyıda oyunlar oynadı.”

Ahmed: “O kalıntıları görmüştüm! Arkadaşımın oturduğu sokaktaki kazı yerinde!”

Çeşme: “Evet. Bağlararası o günleri hâlâ fısıldar, sadece duymak gerekir.”

Fountain: “People lived here thousands of years ago, busy with agriculture, baking bread, fishing, and children played on the shore.”

Ahmed: “I’ve seen those ruins! At the excavation site on the street where my friend lives!”

Fountain: “Yes. Bağlararası still whispers of those days; you must listen.”

MÖ 1600
Santorini / Çeşme

Çeşme: "O zamanlarda bir yanardağ patladı. Deniz dev bir el gibi yükseldi. Kocaman dalgalar kıyıya vurdu, evler kumun ve külün altına gömüldü."

Ahmed: "Korkunç... ama izleri hâlâ var mı?"

Çeşme: "Evet. Deniz hiçbir şeyi unutmaz."

Fountain: "A volcano erupted around that time. The sea rose like a giant hand. Huge waves crashed onto the shore, burying houses under sand and ash."

Ahmed: "Terrible... but are there still traces?"

Fountain: "Yes. The sea forgets nothing."

Çeşme: “Sonra buraya yerleşen başka halklar da oldu. Rahipler Aya Yorgi Manastırı'nı yaptılar. Tepede dua eder denizi seyrederdiler.”

Ahmed: “Orayı biliyorum — kilisenin kalıntılarının olduğu yere gitmiştik!”

Çeşme: “Kırılmış taşlar bile bize hâlâ bir şeyler öğretebilir.”

Fountain: “Then other peoples settled here. The priests built the Monastery of St. George. They would pray on the hill and watch the sea.”

Ahmet: “I know that place—we went to where the ruins of the church are!”

Fountain: “Even broken stones can still teach us something.”

Ahmed: "Artık bu imkansız! Çünkü onları yıkacaklar!"

Çeşme: "Evet. Ne yazıkki oraya yeni evler yapıyorlar. Kimse sahip çıkmazsa, bu kutsal taşlar sonsuza kadar kaybolacak."

Ahmed: "That's impossible now! Because they're going to demolish them!"

Fountain: "Yes. Unfortunately, they're building new houses there. If no one takes care of them, these sacred stones will be lost forever."

Çeşme: "Osmanlı zamanında, Çeşmeköy'de bir cami yapıldı. Yıllar geçti ama taşların pek çoğu hâlâ ayakta."

Ahmed: "Evet, o kemerleri görmüştüm!"

Çeşme (gülümseyerek): "O zaman sen bir kâşifsin Ahmed. Şimdilerde çok az kişi bunların farkında, ama sen bu değerli eserlerin hepsini gözlemlemişsin bile."

Fountain: "During the Ottoman period, a mosque was built in Çeşmeköy. Years have passed, but many of the stones are still standing."

Ahmed: "Yes, I've seen those arches!"

Fountain (smiling): "So you're an explorer, Ahmed. Few people notice them now, but you've observed all these precious works."

Çeşme: "İbrahim Paşa Hamamı yolcuları ağırlar, dinlendirir, yıkardı. İnsanlar burada sohbet eder, hikâyeler anlatırdı."

Ahmed: "Kırmızı kubbeler hâlâ orada!"

Çeşme: "Evet, bugün bile görebilirsin."

Fountain: "The İbrahim Paşa Hamam used to welcome travellers, rest them, and wash them. People would chat and tell stories here."

Fountain: "The red domes are still there!"

Çeşme: "Yes, you can see them even today."

Çeşme: "Deniz alev alev yanıyordu. Osmanlı gemileriyle Rus gemileri çarpıştı. Kale her şeyi izledi."

Ahmed: "Yani o günlerde Çeşme çok mu önemliydi?"

Çeşme: "Evet evlat. O gün bütün dünya Çeşme'ye baktı. Çeşme dünya tarihinde önemli bir yere sahiptir."

Fountain: "The sea was ablaze. Ottoman and Russian ships battled. The castle watched everything."

Ahmed: "So, was Çeşme very important that day?"

Fountain: "Yes, son. The world looked to Çeşme that day. Çeşme holds a significant place in world history."

1770

Çeşme Deniz Savaşı

Çeşme: "Eskiden insanlar suyu kuyulardan taşırdı. Çok zordu. Sonra çeşmeler yapıldı, su herkesin oldu. Ben de onlardan biriyim."

Ahmed: "Yani hayat kolaylaştı mı?"

Çeşme: "Evet. Temiz su sadece zenginler için değil artık herkes içindi."

Fountain: "People used to carry water from wells. It wasn't easy. Then fountains were built, and water became available to everyone. I'm one of them."

Ahmed: "So, has life gotten easier?"

Fountain: "Yes. Clean water wasn't just for the rich anymore; it was for everyone."

Ahmed: "Ama bu çeşmeler çok üzgün görünüyor."

Çeşme: "Evet. Birçoğu unutuldu. Üstleri boyandı, içleri çöple doldu. Yeniden sevgi bekliyorlar."

Ahmed: "But these fountains look so sad."

Fountain: "Yes. Many of them have been forgotten. They've been painted over, filled with garbage. They're waiting for love again."

Çeşme: "Girit'ten ve uzak yerlerden aileler geldi. Burayı yeni evleri yaptılar. Kent Belleği Müzesi onların fotoğraflarını, eşyalarını, şarkılarını saklıyor."

Ahmed: "Yani herkesin hikâyesi önemli mi?"

Çeşme: "Evet Ahmed. Her anı değerlidir, geçmişimizi bilmek de öyle."

Fountain: "Families came from Crete and far away. They made this their new home. The City Memory Museum preserves their photographs, belongings, and songs."

Ahmed: "So, is everyone's story important?"

Fountain: "Yes, Ahmed. Every memory is precious and so is knowing our past."

Çeşme: "Bugün tehlike görüyorum. Eski çeşmeler çürüyor. Kiliseler yıkılma tehlikesinde. Tarihin üstüne kocaman binalar yapılıyor. Eğer taşlar kırılırsa, Çeşme'nin hikâyesi betona karışır. Birşeyler yapılmalı"

Ahmed: "Ama ben sadece bir çocuğum. Nasıl yardım edebilirim?"

Fountain: "I see danger today. Old fountains are decaying. Churches are in danger of collapse. Huge buildings are being built on history. If the stones are broken, Çeşme's story will be lost to concrete. Something must be done."

Ahmed: "But I'm just a child. How can I help?"

Birden sular yeniden parladı, içinde çocukların yüzleri görüldü. Çocuklar çeşmeleri temizledi, çiçekler ekti, hep birlikte mutlulukla ve gururla gülümsediler.

Çeşme: "Her nehir bir damlayla başlar Ahmed. Sen çeşmelere ve geçmişin hikayelerine sahip çık, herkesle konuş, onlarla bu hikâyeleri paylaş. Çocuklar hatırlarsa şehirler de eserleriyle birlikte sonsuza dek yaşar."

Suddenly, the waters sparkled again, and children's faces appeared within. The children cleaned the fountains, planted flowers, and smiled together with happiness and pride.

Fountain: "Every river begins with a drop, Ahmed. You cherish the fountains and the stories of the past, and you talk to everyone, sharing these stories with them. If children remember, cities, along with their monuments, will live forever."

Ahmed arkadaşlarına ve büyüklerine bu hikâyeleri anlattı.

Onlar da onu can kulağıyla dinlediler, çeşmeleri ve onun gibi geçmişin izlerini taşıyan tüm değerleri sevdiler, onlara sahip çıktılar ve korumak için ellerinden gelen herşeyi yaptılar.

Yavaş yavaş, çeşmeler yeniden gülümsemeye başladı.

Ahmed told these stories to his friends and elders.

They listened attentively, loving the fountains and all the other treasures that bore traces of the past, protecting them and doing everything they could to preserve them.

Gradually, the fountains began to smile again.

Çeşme: "Selleri, yangınları, duaları, savaşları gördüm. Ve şimdi seni görüyorum Ahmed. Sen büyüdün, eski yapıları korudun, restore ettin. Senin sayende Çeşme tarihini koruyor. Taşlara sahip çıkarsan, geçmişine ve onun ruhuna da sahip çıkarsın."

Fountain: "I saw floods, fires, prayers, wars. And now I see you, Ahmed. You grew up preserving and restoring ancient structures. Thanks to you, Çeşme preserves its history. If you protect the stones, you also protect its past and its spirit."